

РЕШЕНИЕ

№ 6569

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8083** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. (РИОСВ – С.) срещу съдебно решение № 2017 от 01.05.2023 г. по н.а.х.д. № 4509/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 15-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 99/13.11.2020 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на „Мо-Мо Транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 13б, ал. 2, т. 3, предл. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000 лева за нарушение на чл. 35, ал. 3, във връзка с чл. 35, ал. 2, т. 2 ЗУО.

В касационната жалба са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че решението е постановено при наличие на абсолютна отрицателна процесуална предпоставка, тъй като жалбата срещу процесното НП е разгледана, въпреки че същата е депозирана след срока за обжалване. Оспорва се извода на решаващия съд за допуснатата неяснота при описание на мястото на извършване на нарушението, като се излагат доводи, че мястото на извършване на нарушението не може да бъде конкретно посочено, поради което и на

основание чл. 48, ал. 4 ЗАНН се поддържа, че компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя. Моли се за отмяна на решението и потвърждаване на НП.

Ответникът – „Мо-Мо Транс“ ЕООД в писмена защита оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Обжалваното съдебно решение е валидно, но недопустимо, постановено по подадена извън преклузивния срок за оспорване жалба срещу НП. Основателни са възраженията на касатора за просрочие на жалбата срещу НП № 99/13.11.2020 г

Според субсидиарно приложимия чл. 180 ал. 5 НПК на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книгата, а съгласно чл. 180 ал.7 НПК връчителят отбелязва в разписката името и адреса на лицето, чрез което става връчването, и отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчени призовката, съобщението или книгата.

В процесният случай НП № 99/ 13.11.2020г е било съобщено на „Мо-мо Транс“ ЕООД с управител М. Д. на 16.11.2020г. с известие за доставяне – обратна разписка /л. 7 от делото на СРС/. Съобщението е връчено на адреса на управление. Същият адрес е посочен от „Мо-мо Транс“ЕООД и в хода на административно-наказателното производство /възражение № 6309 от 18.05.2020г/. Съобщението е връчено срещу подпис на длъжностно лице, което се е намирало на адреса на управление, приело е съобщението и срещу подпис се е задължило да го предаде на лицето, за което е предназначено съобщението. Съобщението е подписано от получателя Д. /фамилия съвпадаща с тази на управителя на дружеството/, като връчителят е изпълнил задължението си по чл.180, ал.7 НПК да впише името на лицето, на което е връчил съобщението и адреса, на който е извършено връчването. Няма вероятност лицето приело пратката да е представител на други лица, които осъществяват дейност на същия адрес. Това е така, тъй като организацията на деловодството на адреса на управление на „Мо-мо транс“ЕООД е задължение и отговорност на самото ЮЛ. Обстоятелството, че длъжностно лице на адреса на управление е приело съобщението е достатъчно за връчителя да приеме редовно връчване по чл.180, ал.5 НПК, още повече, че правната норма не изисква писмена форма на упълномощаване. Законът не изисква длъжностното лице, което е натоварено да получава книга, да е упълномощено за това изрично в писмена форма. Аргумент в този смисъл е и редакцията на разпоредбата на чл. 180, ал. 5 от НПК, съгласно която, както бе упоменато и по-горе, на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книгата, т.е. ясно е, че законът не изисква това упълномощаване да е в писмена форма.

В допълнение, съгласно чл. 5, ал.1 от Общите правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети /приети с Решение № 581 от 27.V.2010 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, Обн., ДВ, бр.45 от 15 юни

2010 г./, "Препоръчаните пощенски пратки се доставят на адреса на получателя срещу подпис.", а съгласно чл. 6 от същите Общи правила, препоръчани и препоръчани пощенски пратки, адресирани до еднолични търговци и юридически лица, се доставят на посочения върху пратката адрес или на адреса за кореспонденция, освен ако в сключен между пощенския оператор и съответното лице договор не е предвидено друго. Няма данни за това, между пощенския оператор, в случая "Български пощи" ЕАД и „Мо-мо транс“ЕООД да е налице сключен такъв договор, в който да е предвидено друго. Същевременно, в известието за доставяне /л. 7 от делото на СРС/ е изписано конкретното наказателно постановление с изходящия му номер и дата, препис от което се връчва, както и е положен подпис от длъжностното лице Д. /фамилията съвпада с тази на управителя на дружеството/- получател и е вписано и името му, т.е. обратната разписка е оформена надлежно от оператора на пощенската услуга. Д. е приел пратката с процесното НП адресирана до „Мо-Мо транс“ЕООД, тоест разпознал се е като неин адресат в качеството на управител на дружеството. Следователно, според касационната инстанция, е налице надлежно връчване на 16.11.2020г на процесното НП. Жалбата пред СРС срещу него е подадена 22.03.2022г, тоест много след предвидения в чл. 59 ал.2 от ЗАНН /в приложимата редакция/ преклузивен срок, поради което и съдът намира, че жалбата срещу наказателното постановление действително се явява просрочена.

Като се е произнесъл с акт по същество, въпреки наличие на абсолютна отрицателна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на субективното процесуално право на оспорване, първостепенният съд е постановил един недопустим акт, който следва да бъде обезсилен.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от касатора искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3, пр. 1 АПК Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА съдебно решение № 2017 от 01.05.2023 г. по н.а.х.д. № 4509/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 15-ти състав,.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Мо-Мо транс“ ЕООД до Софийски районен съд срещу наказателно постановление № 99 / 13.11.2020 г., издадено от Директор на РИОСВ-С..

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по н.а.х.д. № 4509 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

ОСЪЖДА „Мо-Мо транс“ ЕООД да заплати на РИОСВ-С. юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

